

Ophaling af Sebbe

Selv om vi er kede af at sige det, så er sejlsæsonen for i år forbi for Sebbe - det bliver mørkere og koldere og snart bliver det vinter. Vi har dog stadig Ottar i vandet 3 uger endnu, hvis der er nogen der får lyst til en sejltur.

Lørdag d. 15 september kl. 09.00 mødte en god håndfuld medlemmer på havnen og ikke længe efter var vi på vej for slæb ud til Nausten. Vejrguderne var ikke rigtig med os - det blæste en halv pelikan på tværs af nausten og så var stort set ikke noget vand, dvs. ekstremt lavvande.

Da vi kom ud til nausten var flere mødt op og inden vi så os om var vi godt tyve fremmødte, lige hvad der skulle til. Skibet blev tømt for alt løst gods - årer, tovværk, dørk, hoved og hale og så blev der gjort klar til ophaling. Det er sin sag at få skibet i position når det blæser så meget, men ved fælles hjælp gik det og så var det de rå musker der skulle spille - 20 man på tovet og så afsted. Vi fik hende ind så hun stod godt på baggestokkene før vi koblede det manuelle spil på. Og så var det "spillemændenes" tur - de kørte løs på spillet og sveden sprang - udskiftning - næste to og efter en stund stod skibet på stranden. Hun blev lagt på siden, først den ene og så den anden og skrubbet for alger og andet der havde fæstnet

sig under vandlinien. Så måtte "spillemændene" igang igen - de kørte på spillet, pustede og stønnede og krævede jævnt hen udskiftning. Pejlingen havde været god for hun gled lige ind på sin vante plads. Klokken 12.15 var det overstået - atter engang havde hun fundet sit vinterhi.

Der blev serveret den traditionelle slæbeøl og så kom næste fase - at sikre hende mod højvande. Sidste vinter var der en storm der efterfølgende pressede vandet så hårdt tilbage i fjorden, at det for første gang fik Sebba til at flyde inde i nausten - det skulle vi gerne undgå - skal Sebba sejle skal der være en skipper ombord! Med 2 løftestænger vippede vi hende op så vi kunne klodse hende op ca. 40 cm over dørken (jeg mener gulvet). Efter en velfortjent frokost kunne vi erklære opgaven løst. Nu var der så nogen der ikke kunne få arbejde nok og ganske frivilligt

gav sig til at bære jord op på nausttaget - opgaven for næste arbejdsweekend og det blev nok et par ton der kom op - flot!

En stor tak til de deltagende - fint arbejde og god stemning, det var atter positive vinde der blæste over skibet.

*Skibslagshilsen
Steen Weile*

Søndags "sejlads" med Ottar

Et par færinge var i byen og havde lyst til at få en sejltur med Ottar - det kunne jo også være spændende at høre deres mening om vort dejlige lille skib og evt. få nogle tricks. Tiden var knap og vi havde kun nogle timer søndag eftermiddag. Men se, idag var vejret heller ikke med os - stærk vind direkte ind i inderfjorden. Men nå, vi er ikke lavet af sukker så vi gik ud 5 mand (3 mænd og 2 kvinder). Vinden var virkelig strid og ind imellem stod vi helt stille og styrmanden havde dermed ingen styrefart. Vi kæmpede os bravt ud til Kongebroen og se - her kom en hvid Engel i form af en hvid båd med en 40 HK motor bag på. Han gav os et lift ud i nærheden af Madeskovens camping. Her ville vi så sætte sejl og sejle tilbage, men det ville nok have krævet et par reb i sejlet, i stedet roede vi skibet rundt og gik for riggen alene tilbage til havnen og det gik stærkt. I det stærkeste vindpust nåede vi noget der lignede 2,5 - 3 knob og hvad er det så lige man skal med et sejl?

For mig var det en stor fornøjelse at komme ud med to proffer. Den ene var rorskarl, den anden styrmand. Man kunne forvente at der kom nogle tydelige og klare kommandoer eks. da vi skulle vende for årer i havnen, men, nej - hver passede sit - det nærmeste i kommunikationen var øjenkontakt og vi fik skibet stoppet, vendt og roet / skoddet ind uden kommandoer - fed oplevelse - mon vi kan komme så vidt? - ofte har vi i stedet 2 - 3 der kommandere samtidig, her var der ingen og så kom vi ind.

16. september 2007

Skibslagshilsen

Steen Weile